

editorial

En aquest número, a més dels habituals comentaris jurisprudencials, us oferim el text del **Proyecto de Real Decreto por el que se regula el teletrabajo en la Administración General del Estado** ([accés al text](#)). El mes de juliol de 2006 es va posar en marxa un programa pilot de teletreball en diferents departaments de l'Administració General de l'Estat. Aquest projecte, respecte del qual també ha emès un dictamen el *Consejo Económico y Social* (CES) ([accés al text](#)), ha estat fruit de la valoració positiva que d'aquesta experiència han fet sindicats i Administració. Tot i que el seu àmbit d'aplicació s'estén únicament als empleats públics de l'AGE, pensem que es tracta d'un tema que pot ser del vostre interès.

legislació

INSTRUCCIÓ DE 6 DE JUNY DE 2007 PER A L'APLICACIÓ DE DETERMINATS ASPECTES DE LA LLEI 7/2007, DE 12 D'ABRIL, DE L'ESTATUT BÀSIC DE L'EMPLEAT PÚBLIC (EBEP) A L'ADMINISTRACIÓ DE LA GENERALITAT ([accés al text](#))

Aquesta instrucció té com a finalitat fixar una aplicació homogènia dels diferents aspectes de l'EBEP que tenen un impacte immediat, així com procurar criteris interpretatius que facilitin l'aplicació de la normativa bàsica dins del marc normatiu que regeix les relacions d'ocupació de l'Administració de la Generalitat de Catalunya.

INSTRUCCIONES DE 5 DE JUNIO DE 2007 PARA LA APLICACIÓN DEL ESTATUTO BÁSICO DEL EMPLEADO PÚBLICO EN EL ÁMBITO DE LA ADMINISTRACIÓN GENERAL DEL ESTADO Y SUS ORGANISMOS AUTÓNOMOS ([accés al text](#))
INSTRUCCIONES DE 27 DE MAYO DE 2007 PARA LA APLICACIÓN DEL ARTÍCULO 25 DEL ESTATUTO BÁSICO DEL EMPLEADO PÚBLICO ([accés al text](#))

sentències

ADQUISICIÓ DEL GRAU PERSONAL D'ENTRADA

Sentència del Tribunal Suprem de 4 de gener de 2007, recurs 81/2007 ([accés al text](#))
Comentada per Ferran Gonzalo

Sovint ha estat objecte de polèmica la **determinació del moment a partir del qual resta consolidat el grau personal** corresponent al nivell mínim de l'interval de nivells referit a cadascun dels cossos o escales que pertanyen a cada grup de classificació.

Existeixen al respecte dues postures confrontades:

- Automàticament, en el moment de l'ingrés en el cos o escala.
- Amb el desenvolupament d'un o més llocs de treball d'aquest nivell durant 2 anys continuats o 3 amb interrupció.

A instància de la Comunitat Autònoma de Canàries, la Sala Contenciosa Administrativa del Tribunal Suprem resol en interès de llei i fixa la doctrina legal següent:

"El funcionario de nuevo ingreso en un determinado Cuerpo o Escala no adquiere automáticamente, como grado personal consolidado, el que corresponda al nivel mínimo del intervalo de niveles que esté determinado para dicho Cuerpo o Escala, siendo necesario para que tal consolidación se produzca la prestación de servicios en un puesto de trabajo del nivel correspondiente o superior durante el tiempo exigido por la Ley".

Així doncs, l'adquisició del grau corresponent al nivell mínim de l'interval resta supeditada al desenvolupament del lloc de treball durant el termini legalment exigit.

La decisió del tribunal no només fa referència al personal de nou ingrés sinó també a aquell que per promoció interna accedeix a un cos o escala d'un grup superior, sense perjudici de l'existència d'un grau consolidat corresponent a un dels nivells coincident amb l'interval de nivells del cos o escala superior, o del còmput del temps de serveis prestats en el cos o escala inferior per a la consolidació del nivell coincident, si escau.

A efectes pràctics, a manca del desenvolupament autonòmic que generi l'entrada en vigor d'una nova normativa i dels capítols del nou Estatut Bàsic de l'Empleat Públic, aprovat per Llei 7/2007, de 12 d'abril, que fan referència a la promoció interna i professional, als drets retributius i a la provisió de llocs de treball, l'actual marc normatiu permet l'existència d'interval·ls dissemblants a cada administració pública. Aquesta variabilitat freqüentment origina nivells mínims força heterogenis que poden resultar rellevants en cas de mobilitat interadministrativa.

És així que només es podrà reconèixer la consolidació d'un grau personal corresponent a un nivell mínim superior a l'aplicable a l'administració de destí, quan el sol·licitant hagi desenvolupat un o més llocs de treball d'aquell nivell mínim durant el període de temps esmentat.

EXCEDÈNCIA FORÇOSA PER DESIGNACIÓ COM A GERENT D'UNA EMPRESA MUNICIPAL

Sentència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya de 23 de març de 2006, recurs 57/2005 ([accés al text](#))
Comentada per Xavier Boltaina

L'art. 46.1 ET preveu que el treballador té dret a l'excedència forçosa si és designat o escollit per a un "càrrec públic" que li impossibiliti l'assistència a la feina, amb dret per tant a reserva de lloc de treball. Aquesta sentència es pronuncia sobre **si el nomenament com a "gerent" d'una societat mercantil de capital municipal s'insereix de la referida excedència**. Al respecte, estableix el següent:

- **Un càrrec té la consideració de públic, no quan desenvolupa una tasca permanent i burocràtica, sinó quan exerceix una funció política temporal, a la qual s'accedeix per elecció, designació o nomenament (art. 46.1 ET)**. En aquest sentit, el Tribunal afirma que el concepte de càrrec públic no es basa en l'exercici d'una funció pública, sinó pels següents dos elements:
 - el **caràcter temporal del nomenament**.
 - la seva **no connexió amb activitats burocràtiques** doncs, en cas contrari, es podrien considerar públics els càrrecs de lliure designació (STS de 20 de setembre de 2000), voluntat no perseguida per la llei en instituir l'excedència forçosa.
- **En general, es pot considerar que si la persona designada és "personal eventual" té dret a l'excedència forçosa. Així -assenyala el Tribunal- en el cas d'un directiu per a determinades àrees o serveis complexos, designat com a personal eventual, en ser de nomenament i cessament lliure amb caràcter no permanent, i en ocupar un lloc no reservat a funcionari, obliga a la concessió de l'excedència forçosa**. No obstant l'anterior, existeixen pronunciaments judicials contradictoris, perquè davant del fet mateix de ser "personal eventual" entenen que precedeix o no l'excedència forçosa en funció del caràcter "funcionarial" de la tasca desenvolupada: així, no es considerarà càrrec públic el cap de protocol d'un parlament autonòmic (STSJ d'Extremadura de 21 de desembre de 1992); però sí ser assessor tècnic d'alcaldia (STSJ de Catalunya 23 de març de 1993), ocupar els llocs de coordinadors municipals d'àrea o similars (STSJ de Madrid de 19 de febrer de 1993) o fins i tot el molt dubtós de cap de personal d'un ajuntament (STSJ de Catalunya de 21 de març de 2006).
- En aquest pronunciament, **el TSJ de Catalunya efectua, però, una interpretació extensiva del concepte de càrrec públic** (en la mateixa línia que ho ha fet la STSJ de Canàries/Santa Cruz de 14 de març de 2005, per a un gerent de la Comunitat Autònoma), **en ampliar també la protecció de l'excedència forçosa al nomenament d'un gerent d'una societat municipal subjecta al dret privat, vinculat amb un contracte d'alta direcció**. El Tribunal accepta que malgrat el caràcter tècnic o professional del vincle del gerent, aquest també té un caire de "naturalesa política": **d'una banda, existeix una relació de confiança i d'altra, encara que privada, es tracta d'una entitat que pot equiparar-se a un ens públic pel seu objecte, vinculat a una finalitat pública**.
- Finalment, ens diu el Tribunal que **entre un contracte d'alta direcció i el personal eventual hi ha uns trets molt similars: 1) nomenament pel Ple en base a criteris diferents a la funció pública professional; 2) cessament basat en la confiança; i 3) submissió a les directrius de l'Ajuntament**. Conclou la sentència que un supòsit de gerent en aquestes circumstàncies pot equiparar-se a personal eventual i per tant, donar dret a l'excedència forçosa.

Hem de destacar, però, criteris contraris a aquesta opció, com el cas de la STSJ de Galícia de 22 maig de 1998, que rebutja la consideració per a un cas similar, atès que una societat mercantil de capital majoritàriament públic no té la consideració d'Administració, no assimilant-se la figura del gerent a un càrrec públic.